

ERIK OCH SONJA har två
homonsexuella par som
föräldrar.

Barnen Erik och Sonja har fyra föräldrar
”Gud vad vi
har det bra!”

När lilla Sonja och Erik är på lekplatsen är det inte bara fyra utan åtta händer som kan putta på dem i gungorna. Barnen är det lyckosamma resultatet av att två homosexuella par bestämde sig för att bli föräldrar ihop.

AV HANS P A KARLSSON FOTO PATRIK BERGENSTAV

På lekplatsen kan det gå vilt till men Erik och Sonja Wenner-Edmar i Göteborg är två omhuldade barn. När deras fyra föräldrar alla är med finns det varmsamma händer nästan överallt.

ATT VARA OCH LEVA som homosexuell innebär inte att man

måste avstå från ett familjeliv. På bara några år har lagstiftning, attityder och möjligheterna för homosexuella att skaffa barn tagit stora kliv framåt. 2003 blev det möjligt för samkönade par att adoptera och sedan 2005 kan lesbiska par få assisterad befruktning i den svenska sjukvården. Andra par väljer att göra

som familjen Wenner-Edmar har gjort.

Lars och Pontus Edmar träffades 1997 genom en kontaktannonser i RFSLs tidning *Kom ut*. Då hade de levt öppet med sin läggning en tid efter att under ungdomsåren ha förnekats, arbetat och till slut kommit ut bland familj och vänner.

– I början var vi ganska försiktiga, vi gick på bio och fikade innan vi blev tillsammans, berättar Pontus.

Båda kände att det här var något speciellt och tankarna på att skaffa barn kom tidigt. De började träffa likasinnade par inom RFSL som redan hade eller

vill skaffa barn för att diskutera olika frågeställningar som kunde dyka upp. Ännu var det ganska ovanligt att skaffa barn tillsammans om man inte redan hade med sig barn från ett tidigare heterosexuellt förhållande.

LARS EDMAR och Annette Wenner kände varandra sedan skoltiden. När beslutet om att skaffa barn blev verkligt för Lars och Pontus vände de sig först till Annette och hennes dåvarande flickvän, men de var inte redo.

– För vår del var det inte aktuellt att skaffa barn då. Men jag började fundera mer och mer på om jag inte ville ha barn. Sedan träffade jag Lena efter några år och när Lars och Pontus inte hade hittat en möjlighet på annat håll så började vi prata om det igen, säger Annette.

Under tiden hade Lars och Pontus sökt kontakt med andra lesbiska par, men ibland drog de sig ur, ibland drog sig det andra paret ur, av lite olika skäl. Det är mycket som ska fungera mellan fyra vuxna människor.

Bland annat hade de kontakt med ett par i Stockholm och var till och med beredda att flytta dit från Göteborg om den möjligheten hade kunnat göra dem till pappor.

– Men efter att vi hade träffats i ett år så sa det kvinnliga paret att

moderskärleken ändå är starkast och att de ville ha barnet mer. Förutsättningen för att det skulle fungera var att vi skulle ta lika mycket ansvar, så det blev inget. Det var ett ganska tungt besked att få efter att ha gått med förhoppningar under ett år, säger Pontus.

Sonja och Erik

Ålder: 3 respektive 1,5 år. Födda i Göteborg.

Bor: I sexa i Göteborgsstadsdelen Haga med sina mammor och i trea i Linnéstan med sina pappor.

Familj: Mamma Annette Wenner, 37 år, socionom och mamma Lena Wenner, 36 år, språkvetare. Pappa Pontus, 42 år, musiker och pappa Lars Edmar, 41 år, facklig ombudsman.

Eriks intressen: Springa och leka doktor.

Sonjas intressen: Klättra och bada i badkar.

Erik är bra på att: Dansa och ta hand om sin lillasyster.

Sonja är bra på att: Ta på sig huvudbonad.

”I början var
vi ganska
försiktiga”

FIKAR TILLSAMMANS. De båda paren trivs ihop och umgås regelbundet.

ANNETTE OCH SONJA i lekparken.

ERIK GRÄVER och mamman Lena är med i leken.

”Det finns en positiv nyfikenhet”

FORTS ▶

Men det var då Lena Wenner kom in i bilden.

– Lars och Pontus var redan inne på det här spåret när jag träffade Annette och jag ville ju så gärna ha barn. Det har jag alltid velat långt innan jag förstod att jag var lesbisk. Nu blev det här ett alternativ som jag kunde kliva in i om det fungerade mellan oss fyra, säger hon.

DE FYRA började umgås mer intensivt för att lära känna varandra. De åkte på resor och tillbringade mycket tid tillsammans. Det blev många middagar och långa diskussioner om värderingar och visioner och allt de ville veta och komma överens om. Det visade sig att de gick förvånansvärt bra ihop.

När Pontus, Lars, Lena och Annette växte upp fanns det få förebilder att identifiera sig med. Jonas Gardell var känd och Eva Dahlgren och Efva Attling hade gift sig. Det förekom en del homosexuella biroller i allt fler fil-

mer och TV-serier, men att bilda familj var långt ifrån självklart.

NÄR DE ”KOM UT” för sin familj och sina vänner blev reaktionerna ganska odramatiska. Pontus föräldrar frågade bara varför han hade burit på det så länge och inte sagt något. Annettes bror är också gay och deras föräldrar hade mer eller mindre accepterat att det kanske inte skulle bli några barnbarn.

Lenas mamma hade anat att Lena tyckte om tjejer och Lars pappa varnade honom kort och gott för ”det där”... När de fyra nu bestämde sig för att skaffa barn tillsammans blev det naturligtvis en väldigt stor glädje i alla familjerna.

I DAG ÄR SONEN Erik 3 år och dottern Sonja 1,5 år. De är två pigga och glada barn som får väldigt mycket uppmärksamhet. Både Lena och Annette har varit gravida och både Pontus och Lars är biologiska pappor till var sitt barn för att alla ska vara

lika involverade. Men ingen av dem tycker att biologin är särskilt viktig och i vardagen känner de att alla är lika mycket förälder till båda barnen. De delar tiden med barnen mellan varandra lika enligt ett fast schema och alla fyra träffas regelbundet. På den korta tid som gick mellan det att Erik och Sonja föddes märker de att mycket har hänt i samhället.

– Det här är ingen stor sak längre. På dagis blev de glada att det var fyra föräldrar som kunde hämta barnen. När jag berättade på mitt jobb så kände de redan andra som hade gjort likadant. Man märker att det finns en nyfikenhet, men det är en positiv nyfikenhet, säger Lena.

LARS OCH PONTUS bor ungefär ett kvarter från Lena och Annette. De har flera vänner i närheten som har barn eller som väntar barn utifrån samma förutsättningar. Alla tycker att det är viktigt, inte minst för barnen, att regnbågsfamiljer är öppna och inte försöker smyga.

– Det är viktigt att Erik och Sonja får leva och leka med alla barn, men det är också viktigt att de får spegla sig i andra barn som

SONJA TRÄNAR armmuskulerna i parken och pappan Pontus är beredd att ta emot när kraften tar slut.

har två mammor och två pappor och på det viset blir starka i sig själva, att de förstår att de inte är ensamma, säger Annette.

FÖR INTE LÄNGE SEDAN sa Erik att hans kompis bara hade en pappa, men det var mer ett konstaterande. På dagis mötte Lena en flicka som sa att hon bara har en mamma och att Lena kunde vara hennes andra mamma om hon ville. De möter också vuxna som kan sucka lite avundsjukt över att Erik och Sonja har fyra och inte två, eller ibland bara en förälder, som tar hand om dem.

– Jag kan tänka att när Erik och Sonja blir tonåringar, om tio eller femton år, då har samhället kommit ännu längre, det blir ännu bättre för dem. Jag tror absolut på en allt större öppenhet efter hand, säger Pontus.

ALLA FYRA är överens om att om man är homosexuell och vill skaffa barn så ska man göra det och man ska absolut inte mörka något för barnen utan vara så öppen man kan i alla lägen. Om man väljer att göra som familjen Wenner-Edmar bör man umgås

mycket och sätta sig i situationer där man lär känna varandras goda och mindre goda sidor.

– Vår konstellation fungerar, vi gillar varandra och pratar med varandra. Vi kommer fram till en lösning även om vi inte alltid har samma uppfattning, ibland får man ge med sig. Man bör vara medveten om att det krävs ständiga kompromisser. Det viktiga är att man litar på varandra och en del kanske tycker att det är enklast att bara göra det med sin partner. Tvåsamheten kanske är lättare, men också svårare, säger Lars.

BLICKARNA FALLER på barnen. Erik blåser i sin tuta och kör sin plastbil och Sonja klättrar upp på en stol med en resväska i handen och mössa på huvudet. Då slår Pontus ut sina armar.

– Gud, vad vi har det bra. Det var helt otänkbart för 15 år sedan att mitt liv skulle bli så här. Jag har hittat en man och två mammor och två barn. Jag minns när jag satt där med alla dessa tankar på släktmiddagarna... ■

OMRON
Steg i all ära, men hur aktiv är du? Motionerar du på annat sätt än att gå?

Walking Style X Aktivitetsmätare

- Räknar ned aktivitetsmål för dag och vecka.
- Visar hur aktiv du är och hur intensivt du rör dig.
- Kan bäras varsomhelst på kroppen tex. i väskan.
- Plus flera andra funktioner.

Life

Finns på Life Hälsokostbutiker